

<i>student</i>	<i>predmet</i>	<i>vježba</i>
Lidija Kraljić	GLUMA V; Tehnika	Klasičan dijalog i monolog

Rad glumca na sebi

Prilikom našeg susreta kada smo radili na monolozima, prvi put nakon puno vremena čula sam svoj glas i iskreno sam vjerovala sama sebi. Često mi se dogodi da nekako „ispunim prostoriju zvukom“ ali u njemu nema misli. Ali ovaj put kada sam smirila glas, misli su došle do izražaja. Kako je glas postao više moj, ljudski tako su i misli postale moje. Ako se ne varam, Stanislavski je pisao kako kad igramo neku ulogu igramo sebe, ali u tim nekim drugim, zadanim, datim okolnostima (ili nam je to ispričao netko od profesora). Po prvi puta sam shvatila što to znači igrati sebe u drugim okolnostima. Ni ne možemo biti nitko drugi kada ne znamo kako funkcionira neki drugi sklop misli. Oduvijek me zanimalo kako drugi ljudi oblikuju misli, kako se u nečijoj tuđoj glavi oblikuju uzročno posljedične veze. Nekako najbolji uvid u „tuđu ličnost“ dobivam kada se bavim nekim novim djelom, ulogom. Znam koje su početne i završne pozicije, ali uvijek nastojim shvatiti kako je do toga došlo. Svaki put se osjećam kao da sam se popela na vrh neke planine, kada uspijem shvatiti motivaciju nekog lika i kako on funkcionira.

Već od prošle godine, ali sada još više, budući da radimo na više materijala istovremeno, počela sam obraćati pažnju na ponašanje drugih ljudi. Uviđam da mi je prije puno toga promicalo, i u mom vlastitom ponašanju. Do nedavno sam samu sebe vidjela kao neku projekciju same sebe i iz toga sam sve radila. Ali sada kada samu sebe vidim kakva jesam, nekako mi se i ono što radim čini istinitije. Uglavnom, poanta je da se trebamo vratiti sebi i organskoj i raditi iz sebe. Mislim nije Stanislavski, i Vi naravno, bez veze nazvao svoju prvu knjigu „Rad glumca na sebi“. Nakon dugo vremena dolazim do ove spoznaje, ali vjerujem da je za sve potreban proces i da se događa u pravo vrijeme.